

Loke "Vinterfåglar"

Visit "[Vinterfåglar](#)" on MotoLyrics.com

PÅ en klassÅtertrÅff I en hembygdslokal
HÅrdes "Hits of the Nineties" och svammel och skval
Som emellanÅt steg till ett upphetsat, jublande skrik.
Det var hemkoka dÅ, det var tvÅstjÅrningt nu
DÅ var det frÅga chans. Nu var det barn och fru
Men I Åvrigt sÅ var hela klassen sig ganska sÅ lik.
Som de pojkar och flickor de varit en gÅng
StÅmde de upp I sin vackraste sÅng
De sjÅng: "Sparka boll och dricka tÅ
Heja heja klass 9C."

PÅ en filmpremiÅr I en svensk huvudstad
DÅr pÅgick en fÅrgglad gigantisk charad
Vari alla gestaltade framgÅngsrik, lycklig och chic.
Det var skÅdisar, kindpussar, snittar och drinkar
Plastikopererade tanter I minkar
En stjÅrnglans som glittra och glÅnste sÅ gott som
det gick.
Och pÅ scen stod en stjÅrna som ÅterfÅtt livet
Och tjÅt nÅr hon juckade mot mickstativet:
"Det gÅr ont. Men jag År van
Vid den trendsÅkra, stenhÅrda stan."

Till en vild karaoke och gapande sÅng
DÅr satt han som var clownen I klassen en gÅng
Med fixerade Ågon och ansiktsuttryck utav sten.
Och de mÅn som vann pojkhockeyguld nittiotvÅ
Stod I ring runt om honom och hejade pÅ
FÅr det hade minsann blivit hans tur att gÅ upp pÅ
scen.
De skrek: "Sjung Smells Like Teen Spirit" sjung vad du
vill!
NÅt kul ska vÅ till och med du duga till.
Bara sjung fÅr fan! NÅt alla kan
Och bevisa att du År en man!"

PÅ en filmpremiÅr, pÅ en herrtoalett
DÅr tÅndes en handrullad, sÅtt ciggarett
Mellan tvÅ rÅda lÅppar som formgivits med silikon.
Och en filmproducent drog upp gylfen och sa:
"Tack lilla gumman. Det gjorde du bra"
Och han pussade pannan och knallade dÅrifrÅn.

Och hon som satt kvar var som skapad fÄr mingel.
Modellartat vacker men ohjÄrligt singel.
En pupertetspojks vÄrta drÄm
Med en blick lika iskall som Äm.

Men pÄ en filmpremiÄr denna magiska kvÄll
For en toadÄrr upp med en rasande smÄll
NÄr modellen for ut ur sig sjÄlv och sitt glittrande liv.
Hon klÄste och sparka och vrÄla sig ut
Och slog hÄl pÄ the Ark-Jepsons mÄlade trut
Och flÄg in i en taxi med hÄgklackat vinglande kliv.
Och hon skrek Ät chauffÄren att: "KÄr bara kÄr!
Du fÄr allt jag Äger! Ä...h, snÄlla jag dÄr!
Min portmonÄ, min telefon.
Bara ta mig lÄngt bort hÄrifrÄn."

Ur en hembygdslokal fylld av hÄnskratt och skrik
Flydde clownen sin upprÄrda klass och publik
Och han skrek: "Jag blir aldrig jag blir aldrig. Jag blir
aldrig som ni!"
Och dÄr ute lÄg landsbygd och snÄ mil pÄ mil
SÄ helt sonika stal han en klasskompis bil
Och att han inte hade nÄt kÄrkort det strunta han i.
Och dÄr glÄnste landsvÄgen glashalt och kallt
Men nu tÄnkte han hÄgt att: "Jag skiter i allt!
Det Är dags att leva eller dÄ!"
Och fÄrsvann i ett moln utav snÄ.

PÄ en riksvÄg 23 nÄgra mil ifrÄn Kumla
Stod fotomodellen och famla och fumla
I handvÄskan efter en tÄndare och ciggarett.
Midvintern bet hennes barbenta hud
Hon var ensam i vÄrlden och bortglÄmd av gud
Sedan taxi-chauffÄren fÄrsvunnit precis som hon
bett.
Det var knÄpptyst och kolsvart. Knappt stjärnorna
sken.
Det enda hon hÄrde var vinden som ven.
Det var mil till nÄrmsta vÄn och hus
Men dÄ sÄg hon ett strÄlkastarljus.

I en nystulen spinnande svart BMW
Satt en clown bakom ratten pÄ riksvÄg 23
Och det kÄndes som vintern blev vackrare varje
minut.
Ur radion strÄmmade drÄmmade toner
Och snÄstjärnor mÄtte hans fÄrd i millioner
Och himlen var stÄrre och svartare Än nÄnsin
fÄrut.
DÄ stod hon dÄr plÄtsligt i vÄgbanans mitt
En Ängel av is klÄdd i skinande vitt.

Hon stod majestätisk, stolt och blek
Medan bromsarna gnissla och skrek.

Och bilen spann runt men till slut stod den still
SÅ han öppnade dörren och sa: "Kom med om du vill".

Hon frågade: "Vart då?" Han svarade: "Ingenstans".

Hon sa: "Du kan inget få för jag har inget kvar."

"Inte jag heller" gav clownen till svar

Och de såg på varann mitt i snöstormens virvlande dans.

På hennes kind sken en stjärna en stelfrusen tår

Och snön hade blekt hennes rödblonda hår

Hon sucka djupt "Låt gå."

Skaka snön ur sitt hår och klev på.

Å–ver stad över land i en stelfrusen nord

För en clown och modell utan mål eller ord

Från förklaring, förhoppning, förväntan och
frågor och krav.

Han var så vilse en människa kan bli.

Hon var förlorad men äntligen fri.

Då nådde de plötsligt ett kolsvart och stormande hav.

Han stannade bilen de såg på varann.

Blickarna suckade tårarna rann

Och vinden sjöng till liv och till tröst

Men då hördes hans bristande röst.

"Jag kanske är galen. Jag kanske är kär

Men jag svär om det slutar så här.

Om detta var allt vi var tänkta och menta att bli."

Och hon föll i hans famn och sa: "Det tar inte slut.

Min skade var. Jag har sett det förut.

Det finns vingar som bara är öppna för såna som vi"

Snart skulle morgonen återigen gry

Men när fanns det tid för att ålska och fly.

En kyss, en storm, ett motordragn.

Sen gav de sig av därifrån.

På en filmpremiär björja festen ta slut.

Ur en hembygdslokal vingla klassfesten ut.

Var modellen och clownen blev av är det ingen som vet.

Det var glömt att de ens hade givit sig av

Men över ett kolsvart och stormande hav

Där såg den som orkade titta en snövit komet.

Visit [Loke](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.

